

Oređownik Urzędowy

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalna 1.50 zł.

Wychodzi raz w tygodniu.

207. Najnowsze przepisy budowlane.
 208. Wyciąg z statutu Ligi Obr. Pow. i Przeciwwagowej.
 209. Zwalczanie raka ziemniaczanego.
 210. Karalność przekroczenia przepisów prawa łowieckiego.
 211. Karty łowieckie.
 212. Baloniki meteorologiczne.
 213. Nominacja Powiatowego Naczelnika Pożarnictwa.

214. Formularze na cele budowlane.
 215. Choroba zakaźna „Krztuśca“
 216. Wolne miejsca w Państ. Urz. Pośr. Pracy i Ich Eksp.
 217. Rekrutacja górników i robotników do Francji.
 218. Kurs przetwórcstwa owocowego i warzywnego w Janowcu.

207. Najnowsze przepisy budowlane.

Dokończenie.

Art. 337.

W miejscowościach, w których krajobraz zasługuje na ochronę, właściwa władza może odmówić pozwolenia na budowę, przebudowę lub zmianę budynków, o ileby te roboty spowodowały zeszpecenie krajobrazu a dałoby się tego uniknąć przez wybór innego miejsca lub też przez inne ukształtowanie budynku, albo jego części.

Określenie miejscowości, w których ma być stosowany przepis tego artykułu, przysługuje właściwemu wojewodzie.

Art. 338.

Właściwa władza może zakazać dokonywania wszelkich zmian w zewnętrznym wyglądzie budynków i ich części lub otoczenia, szczególnie przez umieszczenie szyldów reklamowych jako też napisów, plakatów, obrazów, malowideł, szafek wystawowych itp. o ile te zmiany mogą spowodować zniekształcenie lub zeszpecenie ulicy placu, wyglądu miejscowości albo krajobrazu.

Art. 339.

Pozwolenie na roboty, dotyczące budynków a wymagające uzyskania pozwolenia także w myśl ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 102 poz. 936), — nie może być udzielone przed uzyskaniem przez osoby interesowane pozwolenia w myśl wymienionej ustawy.

Art. 340.

Pozwolenie na wzniesienie w miejscu publicznym pomnika lub figury — albo na wmurowanie lub zawieszenie tablicy pamiątkowej jako też na roboty, związane z wzniesieniem, zawieszeniem lub zmianą tego rodzaju pomników, figur lub tablic — o ile roboty te wymagają pozwolenia w myśl rozporządzenia niniejszego, — może być udzielone tylko po uprzednim uzyskaniu przez osobę interesowaną pozwolenia w myśl obowiązujących przepisów o zatwierdzaniu projektów pomników ze stanowiska artystycznego.

Art. 341.

Pozwolenie do roboty, polegające na burzeniu, przerabianiu, odnawianiu, rekonstruowaniu, zdobieniu lub uzupełnianiu budynków zabytkowych, jako też na roboty, powodujące zmiany w najbliższym otoczeniu tych budynków, może być udzielone tylko po uprzednim uzyskaniu przez osoby interesowane pozwolenia, wymaganego w myśl obowiązujących przepisów o opiece nad zabytkami sztuki i kultury.

Odnosi się to także do nowych budynków, wznoszonych przy ulicach i placach, uznanych rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zbytkowe.

Art. 342.

Pozwolenie na wzniesienie, przebudowę albo zmianę budynku w pobliżu twierdzy bądź w rejonie fortyfikacyjnym (art. 331) może być udzielone tylko po uprzednim uzyskaniu przez osoby interesowane pozwolenia władzy wojskowej.

Art. 343.

Po rozpatrzeniu zgłoszonej prośby o pozwolenie na budowę (art. 333, 334) właściwa władza:

- a) udziela się pozwolenia, ewentualnie po zatwierdzeniu złożonego projektu (art. 333) uzależniając w razie potrzeby wykonanie robót budowlanych od zachowania pewnych warunków, wynikających z postanowień niniejszego rozporządzenia, przepisów wydanych na jego podstawie, oraz ze względów bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego, — albo
 b) odmawia pozwolenia podając powody takiej odmowy.

Rozdział 2

Zmiana warunków pozwolenia.

Art. 352.

Od postanowień i warunków udzielonego pozwolenia, jako też zatwierdzonego projektu, odstępować nie wolno.

Art. 353.

W wypadkach, gdy zachodzi potrzeba wykonania robót, nieprzewidzianych w udzielonym pozwoleniu, wymagających uzyskania pozwolenia w drodze zatwierdzenia projektu w myśl art. 333 — roboty te mogą być wykonane tylko po uzyskaniu pozwolenia odnośnej władzy.

Art. 354.

O ile chodzi o roboty, wymagające uzyskania pozwolenia w myśl art. 334, lub zgłoszenia, roboty te powinny być zgłoszone do właściwej władzy.

Rozdział 3.

Zatwierdzanie projektów budynków państw.

Art. 355.

Roboty, wymienione w art. 333, a dotyczące budynków państwowych mogą być wykonywane tylko po sporządzeniu, względnie zatwierdzeniu odnośnych projektów przez właściwe władze.

Art. 356.

Przy wznoszeniu nowych także powiększaniu istniejących budynków państwowych w miastach z wyjątkiem budynków strategicznych, właściwe władze

przed zatwierdzeniem projektu, powinny zasięgnąć opinii odnośnych magistratów, albo zwierzchności gmin miejskich.

W razie nieuwzględnienia takiej opinii gminie przysługuje prawo odwołania do władzy wyższej.

R o z d z i a ł 4.

Pozwolenie na użytkowanie budynków.

Art. 357.

Bez uprzedniego uzyskania pozwolenia właściwej władzy zabronione jest użytkowanie budynków i urządzeń wymagających uzyskania pozwolenia w myśl art. 333 niniejszego rozporządzenia.

T Y T U Ł VII.

R o z d z i a ł 2.

Wykonanie budowy i zachowanie warunków bezpiecz.

Art. 372.

Rusztowania potrzebne dla wykonywania budowy, powinny być tak urządzone iżby nie narażały na niebezpieczeństwo życia i zdrowia osób, pracujących przy budowie lub mających dostęp do niej, bądź osób, które mogą znajdować się w pobliżu budowy, oraz nie tamowały ruchu na przyległej ulicy lub drodze.

Art. 373.

Wykopy, doły i wszelkie urządzenia przy budowie, które ze względu na ich charakter albo na rodzaj wykonywanych robót mogą narażać na niebezpieczeństwo życia lub zdrowie ludzkie, powinny być w sposób należyty zabezpieczone lub zaopatrzone w zrozumiałe dla wszystkich znaki ostrzegawcze.

Art. 374.

Zabrania się wykonywania robót murarskich i betoniarskich w czasie mrozów poniżej 5 stopni C, o ile przy wspomnianych robotach nie są zastosowane środki, przy których użyciu zaprawa murarska i beton nie tracą wskutek mrozu własności spajania.

Art. 375.

Minister Robót Publ. jest upoważniony do wydawania w drodze rozporządzeń:

- przepisów o materiałach zastępczych, używanych przy budowie,
- przepisów o granicach wytrzymałości materiałów i konstrukcyj budowlanych,
- przepisów o budowie i utrzymywaniu osobowych i ciężarowych dźwigów, ogrzewania centralnego, piorunochronów i t. p. urządzeń, o ile do wydawania przepisów o tych lub innych zarządzeniach nie są upoważnione w myśl obowiązujących ustaw inne władze.

Art. 376.

Minister Robót Publ. jest upoważniony do wydawania w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. szczegółowych przepisów, zapewniających bezpieczeństwo osobom, mającym dostęp do budowy, bądź znajdującym się w jej pobliżu.

Ministrowie: Robót Publ., Spraw Wewn. oraz Pracy i Opieki Społ. wydadzą łącznie w drodze rozporządzeń przepisy, zapewniające bezpieczeństwo i higieniczne warunki pracy osobom zatrudnionym przy budowie, dźwigach i maszynach.

R o z d z i a ł 3.

Utrzymanie budynków.

Art. 377.

Właściciele budynków lub osoby w ich imieniu działające, obowiązani są utrzymywać budynki w stanie dobrym, czysto i porządnie i nie powinni dopuszczać, aby budynki wskutek zaniedbania zagrażały

bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, oddziaływały szkodliwie na zdrowie mieszkańców lub specyły ulice i place publiczne.

TYTUŁ VIII.

Nadzór nad wykonywaniem robót i utrzymaniem budynków.

Art. 378.

Władze, powołane do wykonywania nadzoru policyjno-budowlanego, powinny czuwać nad tem, aby roboty budowlane były wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami tudzież z ogólnie uznanymi zasadami sztuki budowlanej, i by przy wykonywaniu tych robót nie było narażone na niebezpieczeństwo życie i zdrowie ludzkie.

Art. 379.

Właściwe władze, niezależnie od prawa pociągnięcia winnych do odpowiedzialności mają prawo wstrzymać roboty budowlane, o ile te roboty:

- są prowadzone bez uzyskania przepisanej pozwolenia,
- są prowadzone ze zmianami nieprzewidzianymi w udzielonym pozwoleniu a polegającymi na wykonaniu robót, wymagających uzyskania pozwolenia w drodze zatwierdzenia projektu w myśl art. 333, lub
- są prowadzone w sposób, mogący spowodować niebezpieczeństwo dla życia albo zdrowia ludzkiego.

O ile roboty zostały wstrzymane w myśl punktów a) lub b) ustępu pierwszego, dalsze ich wykonywanie uzależnione jest od uzyskania pozwolenia właściwej władzy. W wypadku wstrzymania robót w myśl punktu c) tegoż ustępu władza określa warunki, od których dalsze wykonywanie robót jest uzależnione.

Art. 380.

W wypadkach uchybień w utrzymaniu budynków, zarówno istniejących, jak i nowowznoszonych, właściwe władze są upoważnione:

- zawezwać właściciela do dokonania robót mających na celu doprowadzenie budynku do stanu należytego, o ile zaś bezpieczeństwo publiczne nie może być zapewnione w drodze przeróbek lub użycia środków zapobiegawczych do rozebrania budynku w całości lub w części,
- przedsięwziąć kosztem właściciela wszelkie środki zapobiegawcze, jak opróżnienie, ogrodzenie lub uniedostępnienie budynku albo jego części, gdy zachodzi potrzeba niezwłocznego przedsięwzięcia środków mających na celu usunięcie niebezpieczeństwa, zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkim.

W wypadkach niezastosowania się właściciela do zarządzenia władzy, wydanego w myśl ustępu pierwszego punktu a) niniejszego artykułu w terminie przez nią wyznaczonym, władza jest upoważniona do wykonania potrzebnych napraw, albo rozbiórki budynku w całości lub w części, kosztem właściciela.

Koszty robót, wykonanych w myśl niniejszego artykułu przez władze, mogą być ściągnięte w drodze administracyjnej przez organa gminy.

Art. 381.

Minister Robót publicznych jest upoważniony do wydawania w porozumieniu z Ministr. Spraw W. zatwierdzeniu szczegółowych przepisów o sporządzeniu projektów (planów) o trybie postępowania przy wydawaniu pozwoleń na budowę i na użytkowanie budynków tudzież o nadzorze policyjno-budowlanym zarówno nad wykonywanymi robotami budowlanymi, jak i nad istniejącymi budynkami.

W stosunku do budynków i urządzeń wymienionych w artykule 348, uprawnienia z artykułów 378 i 381 przysługują Ministrowi Przemysłu i Handlu i właściwym władzom górniczym.

TYTUŁ IX.

Władze

R o z d z i a ł I.

Właściwość władz.

Art. 382.

Do Ministra Robót Publicznych należy sporządzenie, wzgl. zatwierdzenie, projektów budynków państwowych:

- a) wznoszonych według projektów, sporządzonych przez władze centralne,
- b) wznoszonych na obszarze miasta Warszawy.

Przepisy powyższe mają zastosowania do budynków strategicznych i kolejowych.

Art. 383.

Minister Robót Publicznych jest upoważniony do zarządzenia, aby projekty większych budynków, zarówno państwowych jak i nie państwowych, niezatrzymanych do zatwierdzenia Min. Robót Publicz. były przez odnośne władze przesyłane temu Min. do zatwierdzenia.

Art. 384.

Do wojewody należą:

- a) wydawanie pozwoleń na budowę, przebudowę i zmiany świątyń, pomników wznoszonych i tablic pamiątkowych, przeznaczonych do zawieszania w miejscach publicznych, tudzież wszelkich budynków, przeznaczonych do użytku publiczn. jak teatry, kinematografy, cyrki, szkoły, hotele, hale targowe, szpitale, strzelnice i tp., z wyjątkiem wypadków, przewidzianych niżej w art. 386.
- b) wydawanie pozwoleń na użytkowanie budynków, podpadających pod postanowienia punktu a),
- c) zatwierdzanie projektów budynków państwowych z wyjątkiem budynków strategicznych, górniczych i kolejowych, tudzież wypadków gdy projekt budynku został sporządzony przez władze naczelne.

Wojewoda jest upoważniony do przekazania staroście wydawania pozwoleń na budowę, przebudowę, zmiany i użytkowanie budynków, wspomnianych w punkcie a).

Art. 385.

Do magistratów miast oraz zwierzchności gmin miejskich należy:

- a) wydawanie pozwoleń na budowę, przebudowę i zmianę budynków prywatnych i samorządowych w miastach, z wyjątkiem pozwoleń na roboty wymienione w punkcie a) art. 384 i w art. 390 i 392;
- b) udzielanie pozwoleń na użytkowanie budynków, podpadających pod postanowienia punktu a),
- c) wykonywanie w miastach nadzoru nad wszelkimi budynkami zarówno nowowzroszonymi jak i istniejącymi, z wyjątkiem budyn. państw.
- d) wykonywanie w miastach czynności, poprzedzających udzielenie pozwolenia przez wojewodę w myśl art. 384 i 392.

Art. 387.

Magistraty oraz zwierzchności gmin miejskich mają wydawać orzeczenia i zarządzenia, wynikające z artykułów 385 i 386, na podstawie opinii rzeczoznawców, posiadających prawo kierowania robotami budowlanymi.

Rzeczoznawców budowlanych zatwierdza na wniosek odnośnych magistratów, bądź zwierzchności gminnych, po stwierdzeniu należytych kwalifikacji zawodowych, w Warszawie, Min. Robót Publicznych w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych w in-

nych zaś miejscowościach właściwa państwowa władza nadzorcza.

Art. 388.

W uzdrowiskach, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej, a nie stanowiących gminy miejskiej, załatwianie czynności, wymienionych wyżej w art. 385, należy do wydziałów wykonawczych komisji uzdrowiskowych.

Odnośne zarządzenia wydziałów wykonawczych komisji uzdrowiskowych będą wydawane na podstawie opinii posiadających prawo kierowania robotami budowlanymi rzeczoznawców budowlanych, których po stwierdzeniu należytych kwalifikacji zawodowych zatwierdza na wniosek tych wydziałów wojewoda.

Art. 389.

Do wydziałów powiatowych należy:

- a) wydawanie pozwoleń na budowę, przebudowę i zmiany budynków prywatnych i samorządowych w miejscowościach wiejskich z wyjątkiem pozwoleń na roboty, wspomniane w punkcie a) art. 384, w punkcie a) art. 381 i w art. 390 i 392.
- b) wydawanie pozwoleń na użytkowanie budynków, podpadających pod postanowienia punktu a),
- c) wykonywanie w miejscowościach wiejskich nadzoru nad budową i utrzymaniem budynków szkół powszechnych.
- d) wydawanie w miejscowościach wiejskich zarządzeń, dotyczących wstrzymania robót (art. 379) i utrzymywania istniejących budynków art. 380), tudzież zarządzeń, mających na celu zapobieżenie zeszpeceniu miejscowości lub krajobrazu art. 337 i 338,
- e) wykonywanie czynności, poprzedzających udzielenie pozwolenia przez wojewodę w myśl art. 384 i 392 a dotyczących budynków znajdujących się lub wznoszonych poza obrębem miast i uzdrowisk uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej.

Art. 390

Do starosty należy wydawanie pozwoleń na budowę, przebudowę i zmianę budynków prywatnych, znajdujących się strefie nadgranicznej, określonej w przepisach o granicach państwa, tudzież na użytkowanie tych budynków.

Art. 391.

Do zarządów gmin wiejskich należy

- a) wydawania pozwoleń na budowę, przebudowę i zmianę parterowych budynków mieszkalnych i budynków gospodarskich, z wyjątkiem pozwoleń na roboty, wspomniane w art. 390,
- b) wydawanie pozwoleń na użytkowanie budynków, podpadających pod postanowienia punktu a) o ile takie pozwolenia wymagane są w myśl przepisów obowiązujących,
- c) wykonywanie nadzoru, o ile nie chodzi o zarządzenia, wymienione w punkcie d) art. 399, nad wszelkimi budynkami zarówno istniejącymi jak i nowo-wznoszonymi, z wyjątkiem budynków państwowych, tudzież szkół powszechnych.

Art. 392.

Wydawanie wymaganych w myśl rozp. niniejszego pozwoleń na budowę, przebudowę i zmianę budynków przeznaczonych na zakłady przemysłowe tudzież elektryczne na których urządzenie wymagane jest uzyskanie pozwolenia w myśl przepisów prawnych o prawie przemysłowym, wzgl. w myśl ustawy elektrycznej, oraz na użytkowanie tych budynków, należy do władz, powołanych do udzielania odnośnych pozwoleń w myśl wspomnianych przepisów i ustawy.

Art. 393.

Wydawania pozwoleń na budowę, przebudowę i zmianę budynków kolejowych (art. 329) kolei prywatnych użyteczności publicznej, tudzież na użytkowanie tych budynków, należy do Ministra Komunikacji i organów przezeń upoważnionych.

Rozdział 2. Odwołania.

Art. 394.

Od orzeczeń, wydanych przez zarządy gmin wiejskich w myśl art. 391., jako też od orzeczeń magistratów, bądź zwierzchności gmin miejskich, wydanych w myśl art. 385, o ile nie chodzi o miasta wydzielone z powiatów, przysługuje osobom interesowanym prawo odwołania do wydziału powiatowego.

Art. 395.

Od orzeczeń:

- a) starosty, wydanych w myśl art. 390;
- b) wydziału powiatowego, wydanych w myśl art. 389 w pierwszej instancji, lub w myśl art. 394, w instancji II;
- c) magistratów miast, wydzielonych z powiatów, z wyjątkiem miasta Warszawy, wydanych w myśl art. 385 i 386, wreszcie,
- d) wydziałów wykonawczych komisji uzdrowiskowych, wydanych w myśl art. 388, przysługuje osobom interesowanym prawo odwołania do Wojewody.

Art. 397.

Od orzeczeń wydanych w myśl art. 392 przez wojewodę lub magistrat m. Warszawy przysługuje osobom interesowanym prawo odwołania:

- a) do Ministra Robót Publicznych, gdy orzeczenia dotyczą budynków, przeznaczonych na zakłady elektryczne,
- b) do Ministra Przemysłu i Handlu, gdy orzeczenia dot. budynków, przeznaczonych na zakłady przemysłowe.

W wypadku, przewidzianym wyżej w punkcie b), odwołania rozstrzyga Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

Art. 398.

Do odwołań, wnoszonych w myśl art. 394 do 397 od orzeczeń zarządów gmin wiejskich, magistratów, wzgl. zwierzchności gmin miejskich, wydziałów powiatowych, tudzież wydziałów wykonawczych komisji uzdrowiskowych mają analogiczne zastosowanie przepisy art. 1. ust. 1., art. 3. ust. 1. i art. 4, 5, 6. i 7. ustawy z dnia 1. sierpnia 1923 r. w sprawie środków prawnych od orzeczeń władz administracyjnych (Dz. U. R. P. № 91 poz. 712).

TYTUŁ X.

Postanowienia karne.

Art. 399.

Winny:

1. wzniesienia, przebudowy, użytkowania budynku lub urządzenia albo zniesienia budynku bez pozwolenia, wymaganego przez niniejsze porozumienie lub przepisy, wydane na jego podstawie (przepisy miejscowe),
2. niezastosowania się przy wykonywaniu robót budowlanych do przepisów rozporządzenia niniejszego, albo rozporządzeń władz administr., lub przepisów (miejscowych), wydanych na jego podstawie będzie karany aresztem do dwóch tygodni i grzywną do 500 złotych.

Jeżeli winowajca jest kierownikiem robót lub przedsiębiorcą — prowadzącym roboty budowlane, będzie karany aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 1500 zł. W razie powtórnego skazania na karę pozbawienia wolności można obok kary orzec utratę prawa do kierowania lub wykonywania robót budowlanych na czas najwyżej do lat 5.

Art. 400.

Jeżeli czynu przewidzianego w art. 399, dopuszczono się z niedbalstwa, należy orzec karę grzywny.

Art. 401.

Winny niezastosowania się do przepisów art. 377 ni. rozporządzenia, będzie karany aresztem do 2 tygodni lub grzywną do 500 zł.

Art. 402.

Winny niezastosowania się do zarządzeń władzy wydanych w myśl art. 379 i 380, będzie karany grzywną do 1000 zł. lub aresztem do 6 tygodni.

Art. 403.

Kierownik robót lub przedsiębiorca, prowadzący roboty budowlane, winny niezastosowania się przy wykonywaniu robót budowlanych do ogólnie uznanych zasad sztuki budowlanej, o ile to może spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego będzie karany aresztem do 6 miesięcy lub grzywną do 3 tysięcy zł. Obok kary pozbawienia wolności można orzec utratę prawa do kierowania lub wykonywania robót budowlanych na czas oznaczony.

Art. 404.

Jeżeli jeden z czynów, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, ulega surowej karze według innych ustaw karnych, należy karę według tych ustaw wymierzyć.

Art. 405.

Do orzekania o czynach, przewidzianych w art. art. 399, 400, 401 i 402 powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

O ile chodzi o budynki i urządzenia, podпадаjące pod postanowienia art. 343 niniejszego rozporządzenia, władzą kompetentną do nakładania kar jest władza górnicza podług przepisów ustaw górniczych, naftowych i ustaw o władzach górniczych.

Władza, wymierzająca karę oznacza na wypadek nieściągalności grzywny karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad 3 tyg.

Art. 406.

Ukarany orzeczeniem powiatowej władzy adm. ogólnej może w ciągu 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który zastosuje przepisy postępowania, obowiązujące w I instancji sądowej. Wyrok sądu okręgowego wydany w II instancji jest prawomocny. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 1877 r. stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 407.

Do orzeczenia o czynie przewidzianym w art. 403, powołane są sądy powiatowe (pokoju). Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu karnego z 1871 orzeka się zamiast aresztu powyżej 6 tygodni więzienia. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 1873 r. można wnieść odwołanie niezależnie od przepisów § 283 tejże ustawy.

R a w i e z, dnia 19 maja 1928 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO

wz. (—) Sozaniecki

L. dz. 4051/28 WP.

(Dokończenie)

Art. 29.

§ 1. Komisje Rewizyjne są przy Kołach Miejsceowych w Komitetach Powiatowych, Wojewódzkich i Miejskich oraz przy Zarządzie Głównym.

§ 2. Członków Komisji Rewizyjnej i ich zastępców wybierają właściwe Ogólne Zgromadzenia.

§ 3. Członkowie Komisji Rewizyjnej wybierają z pośród siebie przewodniczących, którzy je zwołują.

§ 4. Członkowie Komisji Rewizyjnych nie mogą być jednocześnie członkami Zarządów lub Rady Głównej.

§ 5. Komisje Rewizyjne Kół Miejsceowych, Komitetów Powiatowych, Wojewódzkich i Miejskich składają się z 3 członków i 2 zastępców.

§ 6. Główna Komisja Rewizyjna przy Zarządzie Głównym składa się z 5 członków i 3 zastępców.

§ 7. Ważna jest czynność Komisji Rewizyjnej, dokonana conajmniej przez zwykłą większość jej członków.

§ 8. Komisja Rewizyjna:

a) prowadzi kontrolę i rewizję majątku, ksiąg dokumentów i Kasy właściwej sobie organizacji w każdym czasie z własnej inicyjatywy oraz na żądanie Zarządów wyższych i Rady Głównej.

b) sprawdza roczny bilans i sprawozdanie oraz składa na rocznym ogólnym Zgromadzeniu sprawozdanie ze swej działalności za rok ubiegły.

c) składa wnioski na rocznym Ogólnym Zgromadzeniu w przedmiocie adzielenia absolutorjum Zarządowi.

d) w razie uznania za konieczne żąda zwołania Ogólnego Zgromadzenia.

Komisarze Ligi.

Art. 30.

§ 1. Komisarzy miejscowych wyznacza Zarząd Komitetu Powiatowego lub Komisarz Powiatowy.

a) gdy w danej miejscowości nie ma jeszcze Koła Miejsceowego.

b) gdy Koło Miejsceowe zostało rozwiązane.

c) gdy został zawieszony Zarząd Koła Miejsceowego.

§ 2. Komisarzy Powiatowych wyznacza Zarząd Komitetu Wojew. lub Komisarz Wojewódzki.

a) gdy niema jeszcze Komitetu Powiatowego.

b) gdy Komitet Powiatowy został rozwiązany.

c) gdy został zawieszony Zarząd Komitetu Powiatowego lub Miejskiego i Kolejowego z prawami Powiatowego.

§ 3. Komisarzy Wojewódzkich wyznacza Zarząd Główny:

a) gdy niema jeszcze Komitetu Wojewódzkiego.

b) gdy Komitet Wojewódzki został rozwiązany.

c) gdy został zawieszony Zarząd Komitetu Wojewódzkiego Okręgowego lub Miejskiego i Kolejowego, z prawami Komitetu Wojewódzkiego.

§ 4. Komisarz pozostaje pod ścisłą kontrolą Zarządu, który go wyznaczył, lub Komisji Rewizyjnej i posiada kompetencje Zarządów, który zastępuje z wyłączeniem prawa zawieszania Zarządów niższych lub ich poszczególnych członków prawo to przechodzi na Zarząd, który wyznaczył Komisarza.

Rozwiązania Stowarzyszenia L. O. P. P.

Art. 31.

Rozwiązanie Stowarzyszenia może nastąpić na mocy uchwały Ogólnego Zgromadzenia Ligi.

powziętej większością 2/3 liczby głosów, przy obecności conajmniej 3/4 ogólnej liczby delegatów.

W razie rozwiązania całego Stowarzyszenia, Ogólne Zgromadzenie Ligi wyznacza Komisję do likwidowania spraw majątku stowarzyszenia oraz postanawia o przeznaczeniu pozostałego majątku i funduszy, o ile nie mają innego szczególnego przeznaczenia.

Przepisy przejściowe.

Art. 32.

§ 1. Stowarzyszenie przyjmuje wszelkie aktywa i pasywa Ligi Obrony Pow. Poństwa i Towarzystwa Obrony Przeciwigazowej.

§ 2. Do czasu statutowego akonstytuowania się władz Stowarzyszenia zarząd jego sprawami należy do tymczasowego Zarządu Głównego, w którego skład wchodzią wszyscy dotychczasowi członkowie Zarządów Głównych T. O. P. i LOPP.

§ 3. Czynności Zarządów Komitetów lokalnych oraz Kół sprawają w tym okresie połączone prezydja odnośnych organizacji T. O. P. i L.O.P.P.

§ 4. Zarządzenie sprawami organizacji Stowarzyszenia, które nie powstały z połączenia różnorodnych organizacji L. O. P. P. i T. O. P., wskutek braku takich równorzędnych organizacji należy do dotychczasowego Zarządu tej organizacji L. O. P. P. względnie T. O. P., która istniała w chwili połączenia Ligi z Towarzystwem.

§ 5. Analogicznie sprawają swe czynności w okresie przejściowym połączone Komisje Rewizyjne organizacji T. O. P. i L. O. P. P.

§ 6. Terminy wyborów do Rady Głównej, do Zarządów oraz do Komisji Rewizyjnych Stowarzyszenia we wszystkich jego organizacjach, winny być wyznaczone najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1925.

§ 7. Wszyscy dotychczasowi delegaci L.O.P.P. i T.O.P. utrzymują swe mandaty do ogólnych Zgromadzeń Stowarzyszenia, na których zostaną akonstytuowane jego władze.

§ 8. Liga Obrony Pow. i Przeciwigazowej jest Stowarzyszeniem stanowiącem połączenie w jedną organizację danych Stowarzyszeń LOPP. i TOP.

Ra w i e z, dnia 26 maja 1928 r.

KOM. KOMITETU POWIATOWEGO L. O. P. P.
(—) w/z. Okaliński, asesor.

209. Zwalczenie raka ziemniaczanego.

W Dzienniku Ustaw Pzeczp. Pol. nr. 18 poz. 162 z dn. 24. 2. 28 r. zostało opublikowane rozporządzenie Min. Roln. z dn. 9. 2. 28 r. o zwalczeniu raka ziemniaczanego, w dniach zaś najbliższych ukaże się uzupełnienie tego rozporządzenia, podpisane przez Min. Rolnictwa w dniu 14 bm.

Rozporządzenia te tylko w tym wypadku wydadzą oczekiwane rezultaty, o ile społeczeństwo i władze administracyjne zrozumieją doniosłość akcji zwalczania raka ziemniaczanego i z całą energią przystąpią do ścisłego wykonywania dość uciążliwych obowiązków, jakimi obarczają je wyżej wymienione rozporządzenia.

Sprawami ziemniaczanego wypadków wystąpienia raka zlokalizowania i niedopuszczenia do jego rozpowszechnienia w całym kraju jest jednym z najważniejszych zagadnień dla rolnictwa polskiego. Rak ziemniaczany, powodujący w pierwszych latach zjawienie się znaczną niżkę plonów, może w latach późniejszych całkowicie uniemożliwić osiągnięcie na gruntach zarażonych jakichkolwiek plonów ziemniaków.

Dotychczas znanymi nauce sposobami odkażenie gruntów zakażonych nie dało się osiągnąć. W związku z tem metoda izolowania gruntów zarażonych uważa-

na być musi w obecnych warunkach za najskuteczniejszą drogę przeciwdziałania szerzeniu się tej choroby. W ten sposób przewiduje przede wszystkim prowadzenie akcji zwalczania raka ziemniaczanego wymienione rozporządzenie.

Prócz akcji izolowania miejscowości, w których rak ziemniaczany wystąpił, nie mniej ważną jest akcja zmierzająca do zaopatrzenia ludności rolniczej w odmiany ziemniaków, odporne na raka. W tym celu zapoczątkowane są badania naukowe dla ustalenia odmian odpornych i przedsięwzięto kroki do rozwinięcia ich hodowli. Celem poparcia zastosowania tych odmian na gruntach zakażonych lub bezpośrednio zagrożonych chorobą, Min. Roln. zamierza pomagać finansowo rolnikom przy zaopatrzeniu się w te odmiany. W roku bież. przewidywane jest wpłacenie właścicielom gruntów zarażonych i zagrożonych zasłków w wysokości 8 zł za 1 q zakupionych kwalifikowanych sadzeniaków odmian, uznanych za odporne przez odpowiednie zakłady ochrony roślin. Wobec posiadania przez kraj nasz niewystarczających ilości ziemniaków odmian odpornych do czasu ich rozmnożenia głównym środkiem walki z rakiem ziemniaczanym musi być metoda izolacji.

Z powodu wielkiej zaraźliwości tej choroby jedynie b. ściśle wykonyw. przepisów, zawartych w om. rozporz. może przeciwdziałać skutecznie rozszerzeniu się raka ziemniaczanego w całej Polsce. Należy skonstatować, że w latach ostatnich obserwujemy w Polsce groźny wzrost tej choroby. W 1924 r. notowano w Polsce zaledwie kilka punktów zarażonych rakiem ziemniaczanym, położonych na terenie wojew. śląskiego a jedno na terenie woj. poznańskiego. W 1927 r. liczba miejscowości, w których był notowany rak ziemniaczany, wzrosła do 104, z których 92 w woj. śląskim 8 w wojew. poznańskim 2 w wojew. pomorskim i jedno w woj. kieleckim.

Jak z tego widać, choroba raka ziemniaczanego, którą przysła do nas z Niemiec zaczyna posuwać się w głąb Państwa, zagrażając przede wszystkim zachodniej części kraju.

Ze względu na znaczenie, jakie uprawa ziemniaków posiada w Polsce kwestja niedopuszczenia do rozpowszechnienia tej choroby w całym k. posiada niezmierną doniosłość. Polska zajmuje w świecie III miejsce pod względem obszaru, przeznaczonego pod uprawę ziemniaków i wysokości produkcji. Uprawa ziemniaków znajduje w Polsce średnio 12,9%. Ziemniak jest podstawą wyżywienia ludności, niezastąpioną paszą dla trzody chlewnej i surowcem dla rozwiniętego przemysłu.

Obrzynniam większość drobnych gospodarstw górskich, opiera swe istnienie i możność wyżywienia właścicieli i ich rodzin na produkcji ziemniaków. Uniemożliwienie tej uprawy z powodu raka ziemniaczanego równałoby się całkowitej ruinie rolnictwa pociągając za sobą nieobliczalne skutki dla całości życia gospodarczego kraju.

Biorąc wszystko pod uwagę, zwracam uwagę PP. Przełożonych obsz. dwor. a szczególnie Soltysów, ażeby pouczyli rolników o groźnym niebezpieczeństwie i ażeby użyli całego swego wpływu by rolnicy o wszelkich objawach, wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego przed upływem 24 godzin donieśli urzędowi gminnemu, który ze swej strony doniesie to natychmiast Starostwu i następnie zastosowali się do wszystkich zarządzeń władzy administracji ogólnej.

R a w i e z, dnia 18 maja 1928 r.

S T A R O S T A

L. dz. 8298/28 wz. (—) Andrzejewski

210. Obwieszczenie Wojewody Poznańskiego w sprawie karalności przekroczenia przepisów prawa łowieckiego.

Niniejszem podaję do powszechnej wiadomości, że winni przekroczeń przeciwko przepisom rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. № 110, poz. 934) będą pociągani do odpowiedzialności karnej zgodnie z art. 75 do 88 tegoż. W szczególności w myśl art. 75 powołanego rozporządzenia karany będzie grzywną do 50 zł.

1. Kto nie okaże karty łowieckiej na żądanie osoby, mającej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o polowaniu.
2. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje w odległości mniejszej niż 100 metr. od cudzych zabudowań mieszkalnych lub kto poluje podczas nabożeństwa w niedzielę lub uroczyste święto w odległości mniejszej od 2 kilometrów od świątyni lub cmentarza.
3. Kto ze strzelbą lub innymi narzędziami do łowienia zwierzyzny bezprawnie chodzi po cudzych gruntach.

W Y J A Ś N I E N I E

Do punktu 1:

Karty łowieckie wydają na podstawie przepisów art. (25-34) powołanego rozporządzenia w Starostwiotych powiatów, w których osoby ubiegające się o ich wydanie zamieszkują, ważne są one na terenie całego Państwa.

Karty łowieckie wydaje się osobom uprawnionym do polowania z tytułu posiadania obwodu łowieckiego własnego, z tytułu wzięcia polowania w dzierżawę lub też z tytułu uzyskania pisemnego zezwolenia właściciela lub dzierżawcy polowania.

Obwód łowiecki samodzielnie nie może być mniejszy od 100 hektarów, obszary mniejsze mogą być użytkowane jako tereny myśliwskie po utworzeniu z nich obwodów łowieckich wspólnych, obejmujących całe gminy, przepisy o tworzeniu obwodów wspólnych zawiera art. 8 powołanego rozporządzenia.

Do punktu 3.

Przepis pkt. 3 nie dotyczy uzbrojonych z obowiązku służbowego przedstawicieli władzy państwowej, przebywających w obwodzie łowieckim w charakterze urzędowym.

W myśl art. 76 omawianego rozporządzenia grzywną do 200. - zł, lub aresztem do 4 tygodni albo obiema temi karami łącznie karany będzie:

1. kto wbrew postanowieniom cytowanego rozporządzenia poluje bez uzyskania karty łowieckiej.
2. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje na gruntach niestanow. obwodu łowieckiego.
3. Kto poluje w cudzym obwodzie łowieckim bez zgody osoby uprawnionej do polowania.
4. Kto wyda pisemne zezwolenie na polowanie w swoim obwodzie wbrew przepisowi ustępu 2 art. 27.
5. Kto poluje w czasie między zachodem a wschodem słońca wbrew postanowieniom art. 47.
6. Kto poluje z chartami lub psami gończymi na obszarze mniejszym, niż dwa tysiące hektarów.
7. (nie obowiązuje na terenie Wojewódz. Poznańskiego)
8. Kto podbiera jaja, wybiera pisklęta lub niszczy gniazda ptaków niewymienionych w art. 50.

W y j a ś n i e n i a

Do punktu 4. W myśl art. 27 (ustęp 2) właściciel lub dzierżawca polowania może wydać taką tylko ilość pisemnych zezwoleń, aby na każdego posiadacza zezwolenia przypadło co najmniej 50 hektarów powierzchni obwodu łowieckiego.

Do punktu 5. Między zachodem a wschodem słońca wolno polować tylko na słonki w czasie ciągu; na głuszcze i cietrzewie w czasie toku, na łosie jelenie na rykowisku, na kaczki na złotych, oraz na dziki, wilki, lisy i wydry na czatach.

Do punktu 8. W myśl wyżej powołanego art. 50 wolno pobierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda: jastrzębi — gołębiarzy, krogólców, srok i wron.

W myśl art. 77 grzywną do 500 zł oraz do 6 tygodni karany będą aresztem:

1. Kto poluje na łosie, lub jelenie wbrew post. art. 46.
2. Kto poluje sposobami niedozwolonymi.
3. Kto poluje w czasie ochronnym.
4. Kto przekroczenia wymienione w pkt. 1, 3 i 7 podanej wyżej cytaty z art. 76 popełnia zawod.

W y j a ś n i e n i a

Do punktu 1. W myśl art. 46 polowanie na łosie, byki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni conajmniej 1000 hekt.

Do punktu 2. W myśl art. 41 zabrania się łowienia zwierząt przy pomocy trutek, wnyków (petli) samostrzałów, dołów, ostrokołów, lepku, ziarna rozmoczonego w spirytusie, żelaz, potrzasków, sidła, pułapek i innych podobnych środków. Czyni się wyjątek co do zwierząt, wymienionych w art. 50 wilki, wydry, kuny domowe, tchórze, gronostaje, łasice, króliki, jastrzębiegołębiarze, krogulce, sroki i wrony, które to zwierzęta wolno chwycić w żelaza, potrzaski, sidła i pułapki.

Do punktu 3. W myśl art. 49 zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące:

jelen.-byki, daniela rogacze	w czasie od	1. 11.	do	31. 8.
sarny-kozły,	" "	1. 1.	"	15. 5.
zające-szaraki,	" "	15. 1.	"	30. 9.
borsuki,	" "	1. 12.	"	31. 8.
wiewiórki.	" "	1. 3.	"	31. 10.

(Czas ochrony wyjątkowo cały rok 1928)

głuszcze-koguty	w czasie od	15. 5.	do	15. 3.
cietrzewie-koguty,	" "	1. 6.	"	15. 8.
jarząbki,	" "	1. 2.	"	15. 8.
pardwy,	" "	1. 2.	"	15. 8.
bażanty-koguty,	" "	1. 2.	"	31. 8.
kuropatwy,	" "	1. 12.	"	31. 8.
przepiórki,	" "	przylotu	"	31. 8.
słonki,	" "	15. 5.	"	15. 8.
bataljony,	" "	1. 6.	"	10. 7.
dzikie kaczory,	" "	1. 6.	"	10. 7.
dzikie kaczki (samice i młode) oraz inne ptactwo wodne i błotne	" "	1. 3.	"	10. 7.
dzikie łabędzie i dzikie gęsi	" "	15. 5.	"	31. 7.
dropie, dropie kamionki, strepety, dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły,	" "	1. 2.	"	15. 8.
pankoty	" "			

(Czas ochrony wyjątkowo dropia cały rok 1928)

ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębiegołębiarzy, krogulców, wron i srok 1. 2. " 15. 8.

W myśl art. 48 zabrania się polować na żubry bobry, koźce, świstaki, na samice, i cielęta: łosie, jelenia daniela, na sarny kozy i koźlęta, na niedźwiedzie

Od niedźwiedziątek, na głuszcze kury, cietrzewie kury, bażanty kury i czarne bociany. Za cielęta: łosia, jelenia daniela i koźlęta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu.

Ponadto zabrania się na przeciąg jednego roku polować na łosie-byki, dropie wiewiórki (Rozp. Min. Roln. z dnia 10. I. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 50)

Kto wbrew powyższym przepisom poluje:

1. na żubra, karany będzie grzywną do 5 000 zł. oraz aresztem, do 6 miesięcy,
2. na samice łosie, na bobra lub koźcę, karany będzie grzywną do 2500 zł. oraz aresztem do 6 miesięcy (art. 78)
- 3) na inne zwierzęta, wymienione wyżej, karany będzie grzywną do 500 zł. oraz aresztem do 6 tygodni.

W myśl art. 53 po upływie 10 dni od rozpoczęcia czasu ochronnego sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie objętej ochroną zwierzyny oraz świeżych skór tej zwierzyny, jako również podawanie takiej zwierzyny w jadłodajniach jest wzbronione.

Kto naruszy przepis powyższy, karany będzie grzywną do 500 zł. lub aresztem do 6 tygodni, nadto zwierzyna lub świeże jej skóry ulegną konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

W wypadku popełnienia przekroczeń, wymienionych w art. 75 do 80 cyt. rozporządzenia, przez nieletnich do lat 14 rodzice lub opiekunowie karani będą za niedozór grzywną do 50 zł. (art. 81).

Zgodnie z art. 83, obok kary wymierzonej za przekroczenie przewidziane w art. 77 i 79, nastąpi konfiskata broni, zapomocą której dokonano przekroczenia, oraz zabronionych rozporządzeniem niniejszym narzędzi łowieckich bez względu na to, czy są one własnością skazanego, czy też osoby innej.

W myśl art. 84 zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie w cudzym obwodzie łowieckim należy do właściciela lub dzierżawcy polowania, o ile nie ma zastosowania art. 80 (konfiskata zwierzyny po czasie ochronnym). Niezależnie od tego właścicielowi lub dzierżawcy polowania za zwierzę bezprawnie zabite służy odszkodowanie, równające się trzykrotnej wartości zabitego zwierzęcia.

Zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie na gruntach, niewchodzących w skład obwodu łowieckiego, ulega konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Uprawnienia Straży Łowieckiej.

W myśl art. 22 właściciele obwodów łowieckich, spółki łowieckie i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką. Strażnik łowiecki po zatwierdzeniu i zaprzysiężeniu przez Starostę otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę.

Strażnik łowiecki, pełniąc służbę, może:

- a) zażądać od osób spotykanych w obwodzie łowieckim z bronią palną, narzędziami łowieckimi lub zwierzyną okazania karty łowieckiej, a jeżeli polują, również pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania.
- b) odbierać za pokwitowaniem broń palną, inne narzędzia łowieckie i zwierzynę osobom w obwodzie łowieckim spotkanym, a nieposiadającym karty łowieckiej, oraz osobom polującym w obwodzie bez posiadania pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania.
- c) zatrzymywać i przekazywać właściwej władzy osoby, których tożsamość i miejsca zamieszkania nie może ustalić, a które zastał w powierzonym jego pieczy obwodzie łowieckim na popełnianiu jednego z przekroczeń przewidzianych w art. 75 — 79 omawianego rozporządzenia lub które spotkał w obwodzie z bronią palną, innymi narzędziami łowieckimi albo ze zwierzyną, a osoby te posiadania tych przedmiotów usprawiedliwić nie mogą.

P o z n a n i, dnia 17 1928 r.

W O J E W O D A
(—) Bniński.

211.

Karty łowieckie.

Niniejszem podaję interesowanym do wiadomości, iż karty łowieckie według wz. określonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. XII. 1927 r. o prawie łowieckim wpłynęły.

Wobec tego należy stare karty, których ważność upłynęła z dn. 29 grudnia 1927 r. bezzwłocznie odnowić.

Na podstawie art. 27 prawa łowieckiego z dnia 3. 12 1927 r. (Dz. U. Nr. 110) winny osoby nie będące ani właścicielem ani dzierżawcą polowania dołączyć do wniosku o kartę łowiecką zezwolenie wystawione przez odnośnego właściciela lub dzierżawcę polowania, uwierzytelnione przez przynależny Urząd Pol. wzgl. Komisarjat obw.

W zezwoleniu należy określić czasokres udzielonego zezwolenia.

Właściciel polowania może użytkować je samodzielnie, jeżeli obszar gruntu na którym na polowanie jest nie mniejszy od 100 ha. ciągłej powierzchni (art. 6) i teren dany został zarejestrowany jako obwód łowiecki.

Winni przekroczenia będą po myśli art. 70 prawa łowieckiego karani grzywną do 200 zł lub aresztem do 4 tygodni.

R a w i e z, dnia 19 maja 1928 r.

S T A R O S T A

wz. (—) Andrzejewski

L. dz. 8996/28-4

212.

Baloniki meteorologiczne.

W ostatnich czasach zaszły liczne wypadki znalezienia przez ludność baloników meteorologicznych wypuszczonych przez zagraniczne Zakłady Naukowe.

Wobec tego zarządzam, aby wszelkiego rodzaju baloniki meteorologiczne, znajduwane na terytorjum powiatu rawickiego, wraz ze znalezionymi przy nich przyrządami meteorologicznymi zaopatrzonemi w spadochrony, były niezwłocznie oddane przynależnemu Poster. Policji Państw., przyczem zaznaczam, że

- 1) przyrządy powinny być przesłane w stanie nienaruszonym tak, jak były znalezione, ponieważ otwieranie przyrządu i zaglądnienie wewnątrz może zniszczyć bardzo cenny rezultat pomiaru naukowego,
- 2) załączony do przyrządu kwestjonariusz powinien być wypełniony wraz z podaniem nazwiska i adresu znalazcy, któremu przysługuje nagroda pieniężna w wysokości 20 zł. za dostarczenie przyrządu w stanie nienaruszonym oraz zwrot kosztów związanych z dostarczeniem przyrządu.

R a w i e z, dnia 26. maja 1928 r.

S T A R O S T A

(—) w. z. Andrzejewski.

L. dz. 237/28.

213. Nominacja powiatowego naczelnika pożarnictwa.

Pan Wojewoda Poznański pismem z dnia 7 bm. L. dz. 6856/28-II. zatwierdził na podstawie § 1. Instrukcji dla powiatowych naczelników pożarnictwa w Województwie Poznańskim z dnia 20 marca 1926 r. L. cz. dz. 8674/26 II (Dz. Urz. Wojew. Pozn. Nr. 14/26 poz. 187) p. Stanisława Janiaka w Rawiezu aż do odwołania na stanowisko powiatowego naczelnika pożarnictwa oraz doradcy technicznego w sprawach pożarnictwa Powiatowych Władz administracji ogólnej.

R a w i e z, dnia 23 maja 1928 r.

S T A R O S T A

(—) w.z. Andrzejewski.

214.

Formularze na cele budowlane.

W związku z ogłoszeniem w ur. Oręd. Urzęd. z dnia 24. 5. 1928 r. poz. 205 dot. najnowszych przepisów budowlanych podaję do publicznej wiadomości, że przepisowe formularze budowlane czyli wnioski na budowę wszelkiego rodzaju nabyć można w Wydziale Powiatowym w Rawiezu (Starostwo, pokój 5).

R a w i e z, dnia 25 maja 1928 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO
L. dz. 4278/28 WP. wz. (—) Szczaniecki

215.

Choroba zakaźna.

U Stanisława Krawczyka z Niemarzyna stwierdzono chorobę zakaźną „Krztuśca“.

Środki ochronne zapobiegawcze zostały zarządzone.
M. G ó r k a, dnia 22 maja 1928 r.

KOMISARZ OBWODOWY

L. dz. 8951/28-4 wz. (—) Zyniewicz

216. Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i ich ekspozyturach.

P. U. P. P. Poznań: 3 bednarzy, 1 ciągnacz drutu, 6 frezerów, 40 tokarzy, 8 tokarzy narzędz., 8 kotłarzy, 1 szlifiarz, 1 tłocznik (dryker).

P. U. P. P. Bydgoszcz: 6 sług żeńskich na wieś, 2 parobków do gospod., 1 inż.-chemik specj. w tłuszczach, 4 kotłarzy, 2 frezerów, 2 blacharzy.

P. U. P. P. Ostrów: 6 służb dom. kobiet.
Ekspoz. Gniezno: 1 parobek, 5 pastuchów, 14 sług żeńskich na wieski, 3 sługi żeńskie do miasta, 5 formiarzy w żelazie.

Ekspozytura Inowrocław: 1 mleczarz, obeznany z wyrobem masła i sera.

Ekspoz. Chodzież: 1 stenotypistka władna w polski i niem., 1 formiarz do odlewni żelaza, 1 samodzielny kowal do fabryki powozów, 12 parobków, 8 chłopaków do paszenia bydła, 6 sług żeńskich na wieś.

Ekspoz. Nowy Tomyśl: 2 parobków i 3 dziewczyny do gospodarzy, 1 pomocnik bednarski, wolne utrzymanie, 15 zł. tygodn.

Ekspoz. Leszno: 1 kowal w miedzi, 1 spawacz, 1 kotłarz, 1 tokarz w żel., 9 murarzy, 1 obuwnik na pracę luksusową, 2 krawcowe, 1 marszantka, 2 prasowaczki, 2 krawców, 2 pomocn. szwajcarskich, 1 pomocn. fryzjerski, 1 pomocn. gastronomiczny, 68 służących na wieś i do miasta, 17 parobków do gospodarzy.

Ekspoz. Kępno: 3 służące na wieś do gospodarzy.
Wolne miejsca dla terminatorów.

P. U. P. P. Poznań: 1 uczeń szlifiarski, 1 piekarski.
W sprawie powyższych miejsc należy się zwrócić wprost do odnośnych P. U. P. P.

217. Rekrutacja górników i robotników do kopalni rudy żelaznej do Francji

odbędzie się w Lesznie w biurze Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy przy ul. Komeniusza 27, dnia 2 czerwca 1928 r. przez lekarza Misji Francuskiej.

Kandydaci mający zamiar do Francji za pracą wyjechać powinni postarać się o następujące dokumenty: 1. wykaz osobisty z fotografią, 2. książka wojskowa (do lat 40), 3. niewysłużone roczniki wojskowe o pozwolenie z PKU, 4. poświadczenie solty względnie Magistratu, że nie zachodzą przeszkody wyjazd zagranicę.

Przyjmuje się kandydatów od 20 do 40 lat. Znaczą się, że badanie jest bardzo ścisłe i tylko gdzie zupełnie zdrowi liczyć mogą na przyjęcie.

Przed rekrutacją do Państw. Urzędu Pośrednictwa Pracy zgłaszać się nie potrzeba.

PAŃSTWOWY URZĄD POŚREDNICTWA PRACY
w Lesznie.